

Ciutats vivibles des de la diversitat que les habita

Montse Carrillo Font

equip d'educació d'Entrepobles

*Christine de Pizan
[a La ciutat de
les dames] deixa
de confiar en el
judici d'altres per
a apel·lar al que
ella sentia i sabia
des del seu ser de
dona. Així doncs,
l'experiència pròpia
i l'experiència
compartida amb
altres dones es
converteix en una
via de coneixement,
en un vehicle per
a crear un nou
paradigma, una
nova manera de
veure, de fer, de
planificar la ciutat.
[Isabel Segura]*

Normalment quan pensem en les ciutats lo primer que ens suggereix son els edificis, carrers, places, ponts,... però ¿realment és només això? ¿són elements neutrals? Ja fa temps que sabem, que les ciutats reflexen les relacions de poder i expressen en allò físic lo que l'estructura social hegemònica ha necessitat per sostenir-se. Així, la ciutat és fruit d'un model que posa en el centre l'activitat econòmica -territori suposadament masculí, i d'àmbit públic-, al voltant de la qual giren la resta d'activitats, entre elles una de fonamental: la cura de la vida de les persones que habitem la ciutat -territori en principi femení, reservat a l'àmbit privat.

I com sempre, aquesta construcció invisibilitza o expulsa tot allò que se situa als marges de la norma o en l'inferior de la piràmide social i de valors com les persones no productives pel capital i exerceix violència sistemàtica contra les dones i les identitats dissidents.

Això, unit a les noves lògiques d'expulsió de la ciutat, de les que ja en parla Saskia Sassen en les anomenades polítiques extractives globals i polítiques extractives urbanes (p.e. l'especulació immobiliària), ens fa veure la necessitat, com ja es va reflectir a la Declaració Final del **Foro de las Resistencias en Quito 2016** (en el marc de la Conferència de Habitat III) de fomentar el debat sobre quines ciutats volem, de preguntar-nos que es realment el *Dret a la ciutat?* I la *Ciutat per a qui?*

A **Ciutats Vivibles** hem debatut sobre el dret a la ciutat, entenent també que la ciutat no es inamovible. L'espai es transforma constantment gràcies a les pràctiques de les persones diverses que les habitem. Les transformem abocant-hi les nostres vides quotidianes, apropiant-nos-les, sentint que fem urbanisme i, sobretot, deixant espai perquè els llocs on vivim siguin expressió de les diverses subjectivitats i formes de vida, sense exclusions, sense barreres, sense expulsions als marges, des de la barreja d'espais i la convivència compartida.

L'experiència pròpia i l'experiència compartida amb altres dones es converteix en una via de coneixement, en un vehicle per a crear un nou paradigma, una nova manera de veure, de fer, de planificar la ciutat.

Hem de reconèixer els processos col·lectius de construcció, conflicte i apropiació de la ciutat, visibilitzant experiències transformadores subversives a aquesta heterogeneïtat predominant.

Des de **Ciutats Vivibles** hem volgut desenvolupar un treball que ens ajudés a empoderar-nos individualment i col·lectiva; fomentar xarxes i transferència d'experiències i coneixements entre moviment feminista i entitats d'àmbit veïnal; fer visibles i referencials les pràctiques feministes, també en espais mixtes; i contribuir a aflorar la diversitat de formes de viure, moure's i sentir la ciutat des del sosteniment de la vida. Tot això, posant en relació Barcelona, d'altres ciutats

de Catalunya com Vilafranca del Penedès, Tarragona, La Bisbal, Lleida i del continent Americà. I aconseguir, així, donar llums, més que no pas ser exhaustives, sobre els aspectes escollits per al nostre treball, a partir de les diferències que creuen les nostres vides.

Ciutats Vivibles ha esdevingut un **procés de construcció col·lectiva**, de recerca i activisme en el que abocar les mirades feministes sobre les ciutats a través de tallers, entrevistes, actes, reunions i converses informals s'han creuat temes, formes d'abordar-los i col·lectius diferents. Hi han participat col·lectius i activistes feministes, entitats del moviment veïnal i també col·lectius o institucions vinculades al món de la recerca en urbanisme, salut, feminismes o participació. No els llistem aquí perquè són molts, però els podeu trobar a la web. Totes juntes ens hem preguntat com veiem la ciutat en funció de les nostres necessitats diverses, les hem posat en comú amb les necessitats d'altres persones, i hem debatut sobre que estem construint per a satisfer aquestes necessitats. Volem posar la **"vida en el centre"** i fer realitat "el bon viure".

Aquest procés ens ha permès construir dos materials de reflexió a partir de la imatge-mirall que cadascú té de la seva ciutat, com un trencadís de desitjos, idees, experiències o propostes:

La publicació, que ens permeten endinsar-nos en els debats construïts en aquests tallers, des de la teoria i la pràctica feminista i veïnal, centrant la nostra mirada en alguns aspectes que constitueixen aquesta *vivilitat*, que no son ni molt menys tots, com la ciutat diversa, experiències que faciliten la construcció d'una ciutat acollidora de la diversitat des de la interseccionalitat. També hem

reflexionat sobre experiències de participació, de construcció d'espais de cura i d'espais que donin resposta a necessitats com la salut. Pràctiques contemporànies de sororitat... Tot això reflexionant també, junt amb algunes experiències, sobre com les dones ens organitzem i transformem també físicament la ciutat i visibilitzen les nostres vivències en la ciutat.

El **documental** teixeix la veu i experiències d'aquestes diverses dones i col·lectius del territori per a mostrar un mirall fragmentari del que pot ser una ciutat vivible per a totes i tots. Des de la mirada feminista. Una ciutat vivible més enllà de l'urbanisme on la salut, les emocions, la diversitat i les relacions són elements claus de la construcció de ciutadania. On la vida és al centre (Disponible a Youtube https://www.youtube.com/watch?v=FoN_evotCDY)

També podeu trobar enregistrades les Jornades Internacionals que vam realitzar al mes de maig a <https://vimeo.com/entrepbs>

Perquè la ciutat som nosaltres. Apropiem-nos-la, transformem-la, revisem-la i exigim allò que considerem. Per a fer-ho, cal donar centralitat als plantejaments feministes i ecologistes per una nova ciutadania (la cuidadania). Omplim els nostres ulls de la diversitat que ens habita, i aboquem-la sobre la ciutat. [Betlem C. Bel]

Més informació

ciutatsvivibles.wordpress.com/

